

3.— Което рекохмы за ралото, то може да сапри-
способи и на къща, на нива или на пары; сичкытъ
тѣзи нѣща производатъ цѣнность която безъ пред-
варителенъ трудъ не бы могла да сѣществува. При-
тежатель-тъ дава въ заимъ или въ наймъ ветыя си
трудъ, приходтъ е възнагражденіе което получава за
него. Но сичкытъ нѣща не производатъ цѣнности безъ
новъ единъ трудъ ; въздаяніето което състои въ ки-
рїята или въ лихвата не е никога толкосъ голѣмо кол-
кото е цѣнность-та която са добыва отъ тѣхъ ;
безъ туй условіе никой не бы са склонилъ да земе
въ заимъ единъ капиталъ и сѣкій бы предпочелъ да
работи безъ неговата подмога.

4.— Въ много обаче случаи, приходтъ обнема, о-
свенъ заплатата за древнїя трудъ, едно възнагражденіе
за употребенїето на капитала и едно въздаяніе за при-
тежателя заради опасность-та отъ която бѣдству-
ва да си не земе назадъ своята собственность. Обы-
кновенно туй възнагражденіе е по малко за капиталъ
отъ пары даденъ въ заимъ, нежели за такъвзи който
са дава въ видъ на орждїя, мобилы, защото монетата
не страдае толкосъ отъ употребенїето колкото тѣзи
последнитѣ. По този начинъ лихвата обыкновенно бы-
ва толкосъ по малка колкото повече е увѣренъ при-
тежатель-тъ че ще му са исплати заимтъ.

Заради туй лихвата е много малка за заимъ обез-
печенъ съ залогъ на недвижимъ имотъ, защо е явно
че заимодавецтъ чрезъ продажбата на този имотъ мо-
же да си земе назадъ капитала.

Напротивъ лихвата е много по голѣма когато заи-
мопрїиматель-тъ нема да даде нѣщо въ залогъ, защо-